

Erasmus beszámoló - Törökország Bilgi Egyetem

Mester-Csiki Domonkos

Ebben a rövid beszámolóban megpróbálom összefoglalni azt a tömérdek élményt és benyomást ami féléves törökországi tartózkodásom alatt ért. Előrebocsájtom, hogy ez a vállalkozás fogyasztható terjedelmű beszámolóban lehetetlen, így kénytelen voltam a teljesség igénye nélkül nekirugaszkodni a feladatnak.

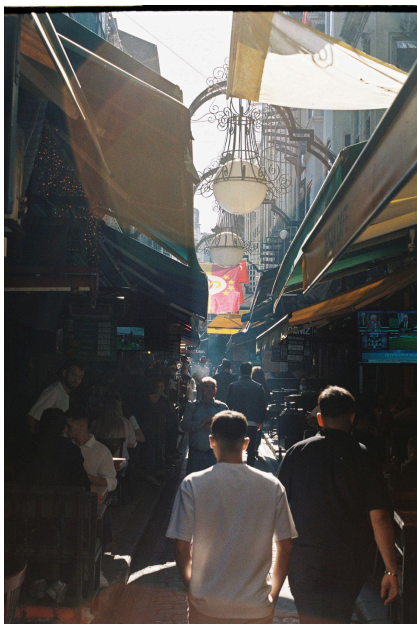
Teljesen tudatlanul érkeztem ebbe az országba, lépten-nyomon kultúrsokkok értek, pedig már jártam a Közel-Keleten. Hogy az olvasót ne ériék sokkok és érthető legyen a mondandóm, három részre osztom a beszámolómat. Először bemutatom az országot átfogóbb szemlélettel a vidéki régiókat is beleértve. Ezt követően kitérek Isztambulra, mert az egy külön történet, végül pedig bemutatom a Bilgi Egyetemet.

Ezt legfőként muzulmán népet sokféleképpen le lehet írni, de azt hiszem a *“muzulmán”* kifejezés pont egy kicsit szegényes itt. Én inkább jelzőhalmozással élnék: szenvedélyes, praktikus, nagylelkű, barátságos, kaotikus, vállalkozó szellemű, ravasz. Akárhol lép ki az ember az utcára, az erős napsütéssel együtt az életenergia amit először érez a bőrén. Akármerre néz szét az ember, a törökök

tevékenykednek valamit, építenek, árulnak vagy éppen hangos gesztikulációval vitatkoznak. Közben mindig kedvesen és vendégszeretően fordulnak az emberhez, főleg vidéken és kifejezetten, ha néhány török mondatot elejt az ember. Alapvetés, hogy mindenki mindenkivel szóba áll, beszélget valamilyen módon interakcióba lép. Mintha minden török ember egy laza szállal össze lenne kötve. Ehhez még hozzáadjuk az ország elbűvölő természeti szépségeit és letaglózó történelmi emlékeit és pusztán öröm a vidéki régiók beutazása. A mediterrán partvidéktől, szubtrópusi tea földeken át szél által gondosan faragott szobor szerű sziklával tűzdelt sivatagos régióig minden fellelhető. Ahogy említettem, ahogy botlunk egyik éghajlatból a másikba elkerülhetetlenül 1-2-3-5 ezer éves emberi civilizációk maradványaira bukkanunk. Az emberi történelem esszenciáját lehet fellelni az országban Hettita Birodalomtól, ókereszténységén át az I. világháborúig. Igazán egy mindent magába foglaló ország és hasonló a hatalmas és nagy múltú Isztambul.

A város jelentőségét jól tükrözi nevének eredete. A középgörög eredetű szó gyökereiben annyit tesz 'a városba', hiszen a görögök 'A Városként' emlegették. De a török becézte 'Dersaadet'-nek is, azaz nekik Isztambul volt a 'kapu a jóléthez'. Azt hiszem ez a szemlélet ma is elő lehet, hiszen emberek tömegei érkeznek a városba a jó szerencsét keresve. Ennek megfelelően ezt a várost leginkább embertömegként lehet jellemezni, ami sok ponton rendelkezik a fent leírt jelzőkkel, csak sokkal koncentráltabban. A polisz maga szemetgyönyörködtető, hatalmas és roskad a látnivalóktól. A város központjában természetesen a legszembetűnőbb az Ayasofya és a Kék Mecset, azonban érdemes kicsit jobban szétnézni a városban, itt-ott nagyon különleges és egyedi épületekre lehet bukkanni. Lehetne említeni a kis Ayasofyát vagy Kariye camiit. A parkosított részek csodálatosak és a vízi utak használata mindig magával ragadó, de mégis a hely szépsége az emberekben rejlik. Ők azok akik olyan életörömmel és tevékeny hangulattal töltik meg, ami romok halmazából lélegző metropolisszá varázsolja A Várost.

Azt hiszem kimondható, hogy Isztambul lelke a piacokban és a kisboltokban lelhető fel. A sürgés-forgás jelentős részét a dolgozó hangya ként szaladgáló boltos figurák adják. És a város érrendszerét pedig a teások, akik kézi tálcákkal manővereznek az áru és embertömegben, hogy az éltető nedűt minden üzletbe eljuttassák. Igazából a piac a vállalkozó szellemű török nép kivonata, egyrészt sokan itt élnek az életüket, másrészt itt a török társadalom minden vertikális és horizontális rétege jelen van. Szívélyes üzletelés során interakcióba lép mindegyik réteg mindegyikkel és egytől egyig kiveszik részüket a hangyaboly működtetéséből. Azonban a fennforgásban, mint béka szigetei, emelkednek ki a mecsetek. Szintén központi élettérként szolgálnak, de ez egy teljesen más típusú élet minden a falon kívül az üzlet. Ez egy nyugodt, közösségi, békés harmónia ahova megpihenni érkeznek az emberek. Bent tartózkodni mind fizikailag, mind lelkileg pihentető hatással van. Továbbá kulturálisan is lenyűgözőek, a látnivalók egy jelentős részét különböző mecset és azok rendezett kertjei adják. Összességében Isztambul egy lebilincselő város, ami maradandó nyomot hagy mindenkiben aki egy kicsit is több időt tölt ott.

Erasmus félévemet a Bilgi egyetemen töltöttem. Izgalmas élmény oda belépni, a campus egy régi erőmű épületéből lett kialakítva, igazán modern és kellemes formát kapott kiterjedt

kerttel, ahol a diákok egész félévben kint élvezik egymás társaságát. A sokszínű diáksereg nagyon befogadó és barátságos, a hatalmas egyetemi polgárságot színesítik oroszok, libanoniak, törökök, németek franciák és még sorolhatnám. Ehhez a sokszínűséghez az oktatás is igazodik, nagyon sok nemzetközi témájú és angol nyelvű kurzussal. Széles merítésben válaszottam a kurzusaim témáit, megismerkedtem a Nemzetközi Kapcsolatok török megközelítésével, a modern Közel-kelet történelmével és a nemzetközi választottbíráskodás rejtjelmeibe is betekinhettem. Ez utóbbit igazán érdemes itt tanulni, mert az országban nagy tapasztalat halmozódott fel nemzetközi befektetési jogviták terén, az órát is egy nagy tudású professzor tartja. Angol tudás terén pozitívan csalódtam az egyetemen, minden órán nagyon jól tudtam követni a témákat, sőt a diákok által tartandó előadásoknak köszönhetően még fejlődött is a nyelvtudásom. Összefoglalva, úgy érkeztem az egyetemre, hogy keveset tudtam róla és keveset is vártam, de az oktatás minősége és sokrétűsége egy erős pozitív csalódást hagyott bennem.

Mindenkinek ajánlom, hogy ezt az utat megtegye, nem fog csalódni sem az országban, sem az embereken, sem az egyetemen.